

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 64. Edictum Sprensibus in Comitiis promulgatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](#)

Sæcul. XVI. Senatus ex ducentis sexaginta Viris
A.C 1529. compositus ratum habebat. Ejusmodi
igitur agendi ratio Ferdinandum adige-
bat, ut urbium Imperialium Deputatis
hanc petulantiam in Comitiis Spiren-
bus exprobraret.

§. LXIV.

*Editum Spirenibus in Comitiis pro-
mulgatum.*

Præterea inter Principes Spiræ con-
gregatos diu acriterque de restau-
randa Wormatiensis editi auctoritate
ultra citroque disceptabatur, ac præpri-
mis Ferdinandus illud omnino executio-
ni mandandum contendebat, hancque
ob rem a comitiis Argentinensem Depu-
tatum nomine Danielem Miegum ex-
cludi jubebat. Evidem ceteræ urbes,
quas itidem hæc agendi ratio spectabat,
pro illo deprecabantur, simulque postu-
labant, ut servata Imperii consuetudine
Deputati in jurium suorum usu minime
turbarentur, donec lis in libera juxta
ac legitima Synodo dirimeretur; quin-
imo minari audebant, quod nulla prorsus
subsidia pro bello Turcico suppeditare
velint, nisi eorum postulatis mos gera-
tur. Verum omnes eorum minæ pre-
cesque in irritum cecidere, nec ultra
Argen-

Argentinensis Deputatus ad comitia ad- Sæcul. XVI.
mittebatur.

A C. 1529.

Ut autem inter dissidentes aliqua
faltem concordia restitueretur, ex plu-
rimorum Suffragiis die decima tertia
Aprilis novum condebatur decretum,
quo edictum in prioribus comitiis Spi-
rensibus promulgatum explicabatur. In
eo jam olim statutum erat, *ut cuilibet*
Principum ac Statuum Imperii circa Wor- Pallavic. hist.
matiense edictum ita agere liceat, ut hi Deo Conc. 1.2.c.8.
simul & Cæsari justam aliquando possent red- Sleidan. 1. 6.
dere facti sui rationem (*). pag. 19.

Cum vero non pauci hæc ipsa verba Coch. hoc an.
in perversum prorsus sensum detorque-
rent, indeque nova varii generis dog-
mata promiscue propugnandi occasio-
nem captarent, hinc ad coercendam
eiusmodi libertatem Principes novum
promulgabant edictum hujus tenoris:
Qui Wormatiense Cæsaris edictum contra
Lutheri hæresin hucusque servarunt, illud
deinceps quoque servent ad Concilium usque,
de quo Cæsar jam prope certam spem facit,
& populum etiam huc adstringant: qui vero
doctrinæ genus mutarunt, neque discedere
jam ab eo possunt absque metu seditionis,
ut hi sibi temperent imposterum, nec aliquid
præterea innovent usque ad Concilii tempus:

K k 5 deinde

(*) Vide Lib. CXXX. §. LXXVI. pag.

Sæcul. XVI deinde ne doctrina eorum, qui de Cæna Domini secus, quam Ecclesia, docent, recipiantur, neve abrogetur Missa: nec iis in locis, ubi novum est doctrinæ genus, impedimentum fiat, quo minus ad Missam, qui volent, accedant: Anabaptistis, qui suum dogma pertinaciter defendunt, capitibus pœna constituitur, & Ecclesiæ Ministris injungitur, ut juxta probatam ab Ecclesia interpretationem doceant, alia vero dogmata, de quibus forte disputari posset, non attingant, sed Concilii Decretum expedient: ad hæc, ut pacem inter se colant omnes Ordines. & Religio-
nis caussa nec damnum invicem dent, nec alter alterius ditioni subditos in suam fidem, aut tutelam recipient: qui secus fecerint, proscriptorum numero jubentur esse.

§. LXV.

Quorundam Principum oppositio contra hoc edictum.

Quamvis hoc edictum non solum moderate admodum esset conceptum, sed etiam Principibus, qui a vera fide defecerant, favere videretur, nihilominus haud deerant, qui eidem graviter obluctarentur. Hos inter præcipui erant Saxonie, & Brandeburgi Electores, Ernestus & Franciscus Luneburgi Dukes, Philippus Hassiae Landgravius, & Wolfgangus Anhaldinus Princeps, qui omnes

*Sleid. l. 6.
pag. 196.
Pallav. l. 2.
c. 18. p. 116.*